

Sygn. akt I KK 31/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant Anna Kuras

w sprawie **A. G. i T. J.**

skazanych za przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2020 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji wniesionych przez Prokuratora Generalnego oraz Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego w B. na niekorzyść oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. akt II Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w A. – VI Zamiejscowego Wydziału Karnego w S. z dnia 10 września 2018 r., sygn. akt VI K (...),

uchyla zaskarżony wyrok oraz poprzedzający go wyrok Sądu Rejonowego w A. – VI Zamiejscowy Wydział Karny w S., w częściach dotyczących A. G. i T. J., i w tym zakresie przekazuje sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

A. G. została oskarżona o to, że:

I. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 26.09.2016 r. w P., w restauracji „R.” przy ul. M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o.o., urządziła gry na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art.14 ustawy o grach hazardowych, przy czym czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s.

II. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 24.11.2016 r. w P., w restauracji „R.” przy ul.M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H. Sp. z o.o., urządziła gry na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art.14 ustawy o grach hazardowych, przy czym czynu uczyniła sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stały źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

III. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 02.02.2017 r. w Puńsku, w restauracji „R.” przy ul.M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H. Sp. z o.o., urządziła gry na automacie o nazwie A., nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art.6 i art.14 ustawy o grach hazardowych, przy czym czynu uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stały źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie, .

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

IV. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 29.09.2016 r. w P., w lokalu o nazwie „W.” znajdującym się obok budynku przy ulicy M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H. Sp. z o. o., urządziła gry na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s.

V. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 27.10.2016 r. w P., w lokalu o nazwie „W.” znajdującym się obok budynku przy ulicy M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządziła gry na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

VI. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 22.11.2016 r. w P., w lokalu o nazwie „W.” znajdującym się obok budynku przy ulicy M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządziła gry na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A.nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

VII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 06.12.2016r. w P., w lokalu o nazwie „W. ” znajdującym się obok budynku przy ulicy M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządzała gry na automatach o nazwie A. nr AP(...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

VIII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 21.01.2017r. w P. w lokalu o nazwie „W.” znajdującym się obok budynku przy ulicy M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządzała gry na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

IX. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 04.10.2016r. w S., w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządzała gry na automatach o nazwie A., nr (...) oraz A., nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do

któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s.

X. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 21.10.2016r. w S., w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządzała gry na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art.

14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XI. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 03.11.2016r. w S., w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządzała gry na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 22.11.2016r. w.S, w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządzała gry na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło

dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XIII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 06.12.2016r. w S., w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządziła gry na automatach o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XIV. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 29.01.2017r. w S., w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządziła gry na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XV. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 29.03.2017r. w S. w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.”

Sp. z o. o., urządziła gry na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XVI. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 29.09.2016r. w S., w lokalu o nazwie „K.” przy ulicy M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządziła gry na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s.

XVII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 21.10.2016r. w S., w lokalu o nazwie „K.” przy ulicy M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządziła gry na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XVIII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 22.11.2016r. w S., w lokalu o nazwie „K.” przy ulicy M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządzała gry na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie, tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XIX. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 06.12.2016r. w S., w lokalu o nazwie „K.” przy ulicy M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządzała gry na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie, tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XX. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 21.01.2017r. w S., w lokalu o nazwie „K.” przy ulicy M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządzała gry na automatach o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XXI. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 02.02.2017r. w S., w lokalu o nazwie „K.” przy ulicy M., pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy „H.” Sp. z o. o., urządziła gry na automatach o nazwie A. (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczyniła sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuściła się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

T. J. został oskarżony o to, że:

I. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 29.09.2016r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z R. M. w lokalu o nazwie „W.” przy ulicy M. ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automatach o nazwie A. (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że będąc współnikiem „D.” sp. z o.o. udostępnił będący we władaniu spółki lokal o nazwie „W.” firmie H. sp. z o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

II. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 27.10.2016r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z R. M. w lokalu o nazwie „W.” przy ulicy

M., ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że będąc współnikiem „D. sp. z o.o. udostępnił będący we władaniu spółki lokal o nazwie „W.” firmie H. sp. z o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

III. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 22-11-2016r. w P. działając wspólnie i w porozumieniu z R. M. w lokalu o nazwie „W.” przy ulicy M., ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że będąc współnikiem „D.” sp. z o.o. udostępnił będący we władaniu spółki lokal o nazwie „W.” firmie H. sp. z o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

IV. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 6.12.2016r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z R. M. w lokalu o nazwie „W.” przy ulicy M. ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A.nr (...) bez wymaganej koncesji i poza

kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że będąc wspólnikiem „D.” sp. z o.o. udostępnił będący we władaniu spółki lokal o nazwie „W.” firmie H. sp. z o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

V. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 21.01.2017r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z R. M. w lokalu o nazwie „W. przy ulicy M., ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automatach o nazwie A. nr (...) oraz (...) nr (..) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że będąc wspólnikiem „D.” sp. z o.o. udostępnił będący we władaniu spółki lokal o nazwie „W.” firmie H. sp. z o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

VI. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 04.10.2016r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z Z. B. K. w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K. ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że udostępnił będący w jego władaniu lokal o nazwie „J.” firmie H. sp. z

o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

VII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 21.10.2016r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z Z. B. K. w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że udostępnił będący w jego władaniu lokal o nazwie „J.” firmie H. sp. z o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

VIII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 03.11.2016r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z Z.B. K. w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że udostępnił będący w jego władaniu lokal o nazwie „J.” firmie H. sp. z o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw

skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

IX. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 22.11.2016r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z Z. B. K. w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że udostępnił będący w jego władaniu lokal o nazwie „J.” firmie H. sp. z o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

X. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 06.12.2016r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z Z. B. K. w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że udostępnił będący w jego władaniu lokal o nazwie „J.” firmie H. sp. z o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do

któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

XI. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 29.01.2017r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z Z. B. K. w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że udostępnił będący w jego władaniu lokal o nazwie „J.” firmie H. sp. z o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 29.03.2017r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z Z. B. K. w lokalu o nazwie „J.” przy ulicy K., ułatwił A. G. popełnienie czynu zabronionego polegającego na urządzaniu gier na automacie o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, w ten sposób, że udostępnił będący w jego władaniu lokal o nazwie „J.” firmie H. sp. z o.o. celem wstawienia do niego automatów do gier w celach komercyjnych i udostępnienia tych urządzeń graczom, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona

przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XIII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 29.09.2016r. w S., w lokalu o nazwie „K.” przy ulicy M., urządzał gry na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

XIV. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 21.10.2016r. w Sejnach, w lokalu o nazwie „K.” przy ulicy M. urządzał gry na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

XV. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 22.11.2016r. w S., w lokalu o nazwie „K.” przy ulicy M., urządzał gry na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do

któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

XVI. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 06.12.2016r. w Sejnach, w lokalu o nazwie „K.” przy ulicy M., urządzał gry na automacie o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do

któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s.

XVII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 21.01.2017r. w S., w lokalu o nazwie „K.” przy ulicy M., urządzał gry na automatach o nazwie A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

XVIII. w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie później niż w dniu 02.02.2017r. w Sejnach, w lokalu o nazwie „K. przy ulicy M., urządzał gry na automatach o nazwie A. nr (...) oraz A. nr (...) bez wymaganej koncesji i poza kasynem gry wbrew przepisom art. 6 i art. 14 ustawy o grach hazardowych, przy czym uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu oraz czynu tego dopuścił

się w ciągu przestępstw skarbowych, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s., a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

Sąd Rejonowy w A. – VI Zamiejscowy Wydział Karny w S., wyrokiem z dnia 10 września 2018 r., sygn. akt VI K 119/17, wydanym w stosunku do wyżej wymienionych oraz trzech innych oskarżonych, orzekł następująco:

I. Na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. umorzył postępowanie karne wobec oskarżonej A. G. w zakresie dotyczącym czynów zarzucanych jej w pkt I, II, IV-VII, IX-XIII, XVI-XIX aktu oskarżenia;

II. Oskarżoną A. G. uznał za winną popełnienia czynów zarzucanych jej w pkt III, VIII, XIV, XV, XX-XXI aktu oskarżenia z tą zmianą, iż wyeliminował z opisu czynów i kwalifikacji prawnej znamiona określone w art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. oraz ustalił, że oskarżona popełniła te czyny w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności w warunkach art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. skazał ją na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 200 stawek dziennych grzywny, ustalając jedną stawkę w wysokości 80 złotych;

III. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej A. G. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oddając ją na ten czas pod dozór kuratora sądowego;

IV. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. zobowiązał oskarżoną A. G. do informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

VII. Oskarżonego T. J. uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt I-XII aktu oskarżenia z tą zmianą, iż ustalił, że w przypadku czynów z pkt I-V oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą oraz z tą zmianą, iż wyeliminował z opisu czynów i kwalifikacji prawnej znamiona określone w art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. oraz ustalił, że oskarżony popełnił te czyny w krótkich

odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności w warunkach art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 18 § 3 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 150 stawek dziennych grzywny, ustalając jedną stawkę w wysokości 80 złotych;

VIII. Oskarżonego T. J. uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt XIII-XVIII aktu oskarżenia określonych w art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. z tą zmianą, że ustalił, iż oskarżony popełnił te czyny w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności w warunkach art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 200 stawek dziennych grzywny, ustalając jedną stawkę w wysokości 80 złotych;

IX. Na podstawie art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 40 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. połączył orzeczone wobec oskarżonego T. J. kary pozbawienia wolności i kary grzywny i orzekł karę łączną roku pozbawienia wolności i karę łączną 250 stawek dziennych grzywny, ustalając jedną stawkę w wysokości 80 złotych;

X. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego T. J. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oddając go na ten czas pod dozór kuratora sądowego;

XI. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. zobowiązał oskarżonego T. J. do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.

Wyrok zawierał również dalsze rozstrzygnięcia, nieistotne z punktu widzenia wniesionych w sprawie kasacji, jak również dotyczące pozostałych oskarżonych.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez Naczelnika Urzędu Celno - Skarbowego w B. na niekorzyść oskarżonych oraz oskarżonego Z. K. działającego osobiście, Sąd Okręgowy w S., wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. akt II Ka

(...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, zwalniając oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Kasację od tego wyroku wniósł, na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. Prokurator Generalny, kierując ją na niekorzyść oskarżonych A. G. i T. J..

Skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., polegające na nieprzeprowadzeniu prawidłowej kontroli odwoławczej i nienależytym rozważeniu i ustosunkowaniu się w uzasadnieniu orzeczenia do zarzutów i argumentów podniesionych w apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego, w następstwie czego doszło do zaaprobowania błędnego stanowiska Sądu *meriti* i utrzymania w mocy wyroku tego Sądu zapadłego:

- a) z rażącą obrazą art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 6 § 2 k.k.s., polegającą na błędnym uznaniu, że uprzednie prawomocne skazanie A. G. wyrokami: Sądu Rejonowego w T. z dnia 12 października 2017 r. o sygn. akt IIK (...), Sądu Rejonowego w T. z dnia 19 października 2017 r. o sygn. akt II K (...), Sądu Rejonowego w T. z dnia 29 stycznia 2018 r. o sygn. akt IIK (...), Sądu Rejonowego w C. z dnia 27 lutego 2018 r. o sygn. akt II K (...) oraz Sądu Rejonowego w C. z dnia 8 marca 2018 r. o sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., tj. popełnione w warunkach przestępstwa ciągłego, stanowi o zaistnieniu ujemnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej i w konsekwencji niezasadnego umorzenia wobec ww. oskarżonej postępowania o czyny z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. opisane w punkcie I, II, IV-VII, IX-XIII, XVI-XIX aktu oskarżenia, oraz
- b) z rażącą obrazą art. 6 § 2 k.k.s. polegającą na błędnym uznaniu, że czyny zarzucone A. G. w punkcie III, VIII, XIV, XV, XX-XXI aktu oskarżenia (punkt II części dyspozytywnej wyroku) oraz T. J. w punkcie I-XII aktu oskarżenia (punkt VII części dyspozytywnej wyroku) i XIII-XVIII aktu oskarżenia (punkt VIII części dyspozytywnej wyroku) zostały popełnione przez nich w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, pomimo tego, iż oskarżeni - urządzając gry hazardowe, a w przypadku T. J. dodatkowo ułatwiając A. G. nielegalne urządzenie gier hazardowych poprzez udostępnianie lokali - działali na

terenach różnych miejscowości, w różnym okresie, w różnych lokalach, wykorzystując różne automaty do gier, współdziałając z różnymi osobami, występując bądź w imieniu własnym, bądź jako przedstawiciele spółek prawa handlowego oraz zawierając odrębne umowy najmu/dzierżawy lokali, co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego zakwalifikowania powyższych czynów jako popełnionych w warunkach czynu ciągłego, wyczerpujących znamiona przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. oraz z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i niezasadnego wyeliminowania z opisu i kwalifikacji prawnej czynów przypisanych A. G. w punkcie II części dyspozytywnej wyroku i T. J. w punkcie VII części dyspozytywnej wyroku okoliczności zastrzegających odpowiedzialność kamą oskarżonych, określonych w art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości co do oskarżonych A. G. i T. J. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S. w postępowaniu odwoławczym.

Wyrok Sądu odwoławczego zaskarżył również kasacją Naczelnik Urzędu Celno-Skarbowego w B. na niekorzyść A. G., w części umarzającej postępowanie.

Skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego a mianowicie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 98 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. polegające na nieprzeprowadzeniu prawidłowej kontroli odwoławczej i nienależytym rozważeniu i ustosunkowaniu się w uzasadnieniu orzeczenia do zarzutu podniesionego w apelacji Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego w B., w następstwie czego doszło do utrzymania w mocy wadliwego orzeczenia Sądu I instancji – zapadłego z rażącą obrazą art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 6 § 2 k.k.s., polegającym na błędnym uznaniu, że uprzednie prawomocne skazanie A. G. przez: Sąd Rejonowy w T. w sprawie II K (...), Sąd Rejonowy w T. sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w T. sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w C. sygn. akt II K (...) oraz IIK (...) za czyny z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., tj. popełnione w warunkach przestępstwa ciągłego, stanowi o zaistnieniu ujemnej przesłanki

procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej i w konsekwencji niezasadnego umorzenia postępowania wobec oskarżonej o czyny z art. 107 § 1 k.k.s.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego w A. – VI Zamiejscowego Wydziału Karnego w S. i przekazanie sprawy temu ostatniemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Kasacja Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego w B. została początkowo zarejestrowana pod sygn. akt I KK 73/20. Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2020 r. Sąd Najwyższy, na podstawie art. 34 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. połączył sprawy zarejestrowane pod sygnaturami akt I KK 73/20 – kasacja Naczelnika (...) Urzędu Celno – Skarbowego w B. oraz I KK 31/20 – kasacja Prokuratora Generalnego do wspólnego prowadzenia i postanowił rozpoznać je łącznie pod sygnaturą akt I KK 31/20

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Obie kasacje okazały się uzasadnione w stopniu oczywistym, co stwarzało możliwość ich uwzględnienia w całości na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.). W części odnoszącej się do umorzenia postępowania dotyczącego oskarżonej A. G. zawierają również zbliżoną argumentację, co upoważnia do kumulatywnego odniesienia się do podniesionych w obu kasacjach zarzutów.

I tak, w części odnoszącej się do umorzenia postępowania wobec tej oskarżonej o czyny z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. opisane w punkcie I, II, IV-VII, IX-XIII, XVI-XIX aktu oskarżenia przyznać należało, iż te przestępstwa skarbowe zostały popełnione w przedziale czasowym od 26 września 2016 r. do 29 marca 2017 r. i mieściły się w całości w okresie innej kryminalno-skarbowej aktywności oskarżonej, ustalonej i przyjętej za podstawę popełnienia przestępstw skarbowych z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., za które została wcześniej skazana prawomocnymi wyrokami: Sądu Rejonowego w T. z dnia 12 października 2017 r., sygn. akt II K (...), Sądu Rejonowego w T. z dnia 19 października 2017 r., sygn. akt II K (...), Sądu Rejonowego w T. z dnia 29 stycznia 2018 r., sygn. akt II K (...), Sądu Rejonowego w C. z dnia 27 lutego 2018 r., sygn. akt II K (...) oraz z dnia 8 marca 2018 r., sygn. akt II K (...).

Rzecz jednak w tym, że aby rozważyć, czy w grę wchodzi określona w art. 439§1 pkt 8 k.p.k. przesłanka „prawomocnie zakończonego postępowania karnego co do tego samego czynu tej samej osoby” należy ustalić, że przestępczym zachowaniom towarzyszył jeden wspólny zamiar (ten sam zamiar). Okoliczności tej nie można domniemywać, zwłaszcza wyłącznie na podstawie identycznego sposobu działania, czy zbieżności przedziału czasowego, w którym sprawca dopuszczał się poszczególnych zachowań (zob. wyrok SN z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 197/18), ale musi zostać przekonująco wykazana w oparciu o przeprowadzone dowody.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie założenia takiego nie potwierdza. Wprawdzie czyny oskarżonej, wypełniające dyspozycję przestępstw skarbowych, objęte wskazanym wyrokiem polegały na urządzaniu gry na automatach, to przecież chodziło o urządzenie gier na zupełnie innych maszynach, zlokalizowanych w różnych miejscowościach na terenie RP, inne były także okoliczności towarzyszące, takie jak choćby znalezienie odpowiednich lokali i osób gotowych do ich udostępnienia, podpisanie stosownych umów najmu, czy umów o obsługę i serwisowanie urządzeń. Z powyższego wynika, że oskarżona realizowała swój proceder w oparciu o elementy przypadkowe, w zależności od nadarzającej się okazji, w różnych miejscach, nierzadko znacznie od siebie oddalonych i bez góry ustalonego planu. Za każdym razem tworzyła w ten sposób nowe warunki do popełniania poszczególnych przestępstw skarbowych. Okoliczności te należało uwzględnić przy ocenie tożsamości zamiaru. Prawidłowa ocena w tym zakresie mogła nakazywać przyjęcie, że zorganizowaniu w różnych miejscowościach i znajdujących się tam lokalach kolejnych miejsc urządzania, wbrew przepisom ustawy, gier hazardowych każdorazowo towarzyszył odrębny zamiar, a więc mamy do czynienia z – inspirowanym tymi zamiarami – niezależnymi od siebie czynami tego samego typu, pozostającymi w zbiegu realnym (tzw. zbieg jednorodny). Takie stanowisko ma aktualnie w orzecznictwie Sąd Najwyższego charakter utrwalony (zob. m.in. wyroki SN z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt V KK 415/18 i V KK 419/18; z dnia 5 grudnia 2018 r., V KK 399/18) i skład Sądu Najwyższego orzekający w tej sprawie w pełni je podziela.

Uwzględniając powyższe, nie sposób przypisać A. G. tego samego zamiaru popełnienia przestępstw skarbowych określonych w wyrokach Sądu Rejonowego w T., T., T. i C. oraz przestępstw będących przedmiotem niniejszej sprawy. Takowy zamiar musiałby przyświecać oskarżonej już od początku działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia gier hazardowych, przy czym musiałaby ona mieć już na samym początku świadomość zakresu tej działalności i obejmować swą wolą realizację każdego ze znamion czynu zabronionego już w tym właśnie momencie. Tymczasem oskarżona realizowała swe działania przestępne w zależności od nadarzającej się okazji, bez jakiegoś określonego planu i każdorazowo pojawiająca się okazja prowadziła do zaistnienia u niej nowego zamiaru. Faktem jest, że każdorazowo zamiary te były analogiczne w swej treści, jednakże nie był to jeden i ten sam zamiar, lecz wiele podejmowanych nowych zamiarów.

Dlatego należało podzielić zarzut podniesiony w tym zakresie w kasacji Prokuratora Generalnego i stwierdzić, że Sąd II instancji nie przeprowadził prawidłowej, wszechstronnej kontroli odwoławczej i nienależycie rozważył, jak i niewystarczająco ustosunkował się w uzasadnieniu orzeczenia do zarzutów i argumentów podniesionych w apelacji Naczelnika Urzędu Celno - Skarbowego w B., czego skutkiem było podzielenie błędnego poglądu Sądu *meriti* dotyczącego wykładni przepisu art. 6 § 2 k.k.s., zarówno poprzez przyjęcie, iż uprzednie prawomocne skazanie A. G. wyrokami Sądu Rejonowego w T., T., T. i C. za czyny z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. – popełnione w warunkach czynu ciągłego skarbowego, w tożsamym okresie, w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności w postaci prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na urządzeniu gier hazardowych – co czyny zarzucone oskarżonej w niniejszym postępowaniu, stanowi o zaistnieniu ujemnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej i w konsekwencji utrzymaniu w mocy wadliwego wyroku Sądu I instancji w zakresie umorzenia postępowania przeciwko A. G. o czyny z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. opisane w punkcie I, II, IV-VII, IX-XIII, XVI-XIX aktu oskarżenia – na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Przedmiotowe uchybienie jest rażące i miało istotny wpływ na treść orzeczenia, prowadząc do niezasadnego utrzymania w mocy wyroku umarzającego w tym zakresie postępowanie karno-skarbowe prowadzone przeciwko oskarżonej.

W kontekście powyższej argumentacji nie sposób było również zaakceptować zapadłego wyroku w odniesieniu do oskarżonych A. G. i T. J. w zakresie obejmującym drugi zarzut podniesiony w apelacji oskarżyciela publicznego, a dotyczący niezasadnego wyeliminowania z opisu i kwalifikacji prawnej czynów przypisanych A. G. z pkt. III, VIII, XIV, XV, XX-XXI aktu oskarżenia oraz czynów przypisanych T. J., a opisanych w punkcie I-XII aktu oskarżenia znamion z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s w wyniku błędnego przypisania ww. oskarżonym popełnienia zarzuconych im aktem oskarżenia czynów z art. 107 § 1 k.k.s. jako czynów ciągłych w rozumieniu art. 6 § 2 k.k.s., a nie ciągów przestępstw skarbowych, na co zasadnie wskazywano w apelacji oskarżyciela publicznego.

W wyniku błędnej wykładni art. 6 § 2 k.k.s. wadliwie Sąd odwoławczy zaaprobował rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w A.– VI Zamiejskowy Wydział Karny w S., który niezasadnie wyeliminował przepis art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. z opisu i kwalifikacji prawnej czynów przypisanych A. G. w punkcie II i T. J. w punkcie VII części dyspozytywnej wyroku.

Odnosząc się do tego ostatniego oskarżonego, zakwestionować należało wykładnię art. 6 § 2 k.k.s., że przejaw takiego samego rodzaju czynności sprawczych związanych z ułatwianiem nielegalnego urządzania gier hazardowych poprzez udostępnienie lokali celem wstawienia do nich automatów w odniesieniu do różnych lokali, w różnych miejscowościach, w różnych okresach, we współdziałaniu z różnymi osobami, występując bądź w imieniu własnym, bądź jak przedstawiciel spółki prawa handlowego, zawierając odrębne umowy najmu - stanowi jeden czyn ciągły popełniony z góry powziętym zamiarem i przy wykorzystaniu tej samej sposobności. Brak jest zatem podstaw do przypisania T. J. działania w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności.

W odniesieniu do pierwszej z ww. przesłanek wskazać należy, że tożsamości „z góry powziętego zamiaru” nie można domniemywać, zwłaszcza wyłącznie na podstawie identycznego sposobu działania, czy zbieżności przedziału

czasowego, w którym sprawca dopuszczał się poszczególnych zachowań (zob. wyrok SN z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 197/18; postanowienie SN z dnia 4 października 2018 r., II KK 43/18). Jest on elementem strony podmiotowej przestępstwa, ocenianym na podstawie stwierdzonych okoliczności faktycznych, ale także przesłanką o charakterze subiektywnym, natomiast z uwagi na fakt, że T. J. odmówił składania wyjaśnień, ustalenie tego subiektywnego elementu nie było możliwe w oparciu o relację oskarżonego. W tej sytuacji niedopuszczalne było „wykreowanie” bez konkretnej, przekonującej podstawy faktyczno-dowodowej, wystąpienia w sprawie „z góry powziętego zamiaru”, o jakim stanowi art. 6 § 2 k.k.s.

Z kolei odnosząc się do uznania, że T. J. działał z wykorzystaniem tej samej sposobności, za brakiem zbieżności w tym zakresie wskazują miejsca, osoby i podmioty zaangażowane w przedmiotowy proceder. W przypadku lokalu przy ul. M. w P. oskarżony T. J. współdziałał z R. M., występował jako przedstawiciel - wspólnik „D.” sp. z o.o. i udostępnił lokal będący we władaniu tej spółki, natomiast w S. działał wspólnie i w porozumieniu z Z. B. K. i udostępnił będący w jego władaniu lokal przy ul. K. Okoliczności, że oskarżony nawiązał kontakt z R. M. i Z. B. K. i wynajął (wyzdierżawił) od nich lokale, które następnie udostępnił spółce „H.” Sp. z o.o. reprezentowanej przez A. G., trudno uznać za wykorzystanie takiej samej sposobności, prowadziłoby to bowiem do wniosku, że taką sposobność stanowi już sam fakt oferowania przez różne osoby w różnych miejscach lokali usługowych do wynajęcia.

W tym stanie rzeczy zaakceptowanie przez Sąd II instancji, w wyniku wadliwie przeprowadzonej kontroli odwoławczej, rażąco naruszającej dyspozycję art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., błędnego poglądu Sądu *meriti* w zakresie wykładni art. 6 § 2 k.k.s. oraz art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., stanowiło rażącą obrazę przywołanych przepisów i miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, bowiem w jego następstwie doszło także do niezasadnego zaakceptowania stanowiska Sądu I instancji, że przypisane A. G. czyny opisane w punkcie III, VIII, XIV, XV, XX-XXI aktu oskarżenia (punkt II wyroku) i przypisane T.M. J. czyny opisane w punkcie I-XII aktu oskarżenia (punkt VII wyroku) oraz w punkcie XIII-XVIII aktu oskarżenia (punkt VIII wyroku) zostały popełnione z tym samym zamiarem i przy wykorzystaniu tej samej sposobności, co

skutkowało wadliwym wyeliminowaniem z opisu i kwalifikacji prawnej czynów przypisanych A. G. w punkcie II części dyspozytywnej wyroku oraz czynów przypisanych T. J. w punkcie VII części dyspozytywnej wyroku okoliczności zaostrzających odpowiedzialność kamą oskarżonych, określonych w art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s.

Dlatego zaskarżony wyrok, jak i poprzedzający go wyrok Sądu I instancji w zakresie, w jakim dotyczyły oskarżonych A. G. i T. J., podlegały uchyleniu. Ze względu na podmiotowo-przedmiotowe powiązanie wszystkich czynów i względy ekonomii procesowej, analizowane w płaszczyźnie art. 454 § 1 k.p.k., zasadne było przekazanie sprawy tych oskarżonych do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd weźmie pod uwagę wyżej wyrażone zapatrywania prawne.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.